

Overfor de af det andet Mindretal (Venstre) gjorte Bemærkninger om den gældende Lovs Bestemmelser, af hvilke Mindretallet stik imod al hidtil anvendt Praksis i Rigsdagen har søgt at give en bestemt Fortolkning, skal Mindretallet først bemærke, at den nævnte Svarskrivelse fra Indenrigsministeriet formelt er æsket Ministeriet af et enkelt Medlem. Dernæst maa Mindretallet bestemt hævde, at der ubetinget intet Grundlag er for at opstille Regler for nogen ny Praksis for Indlemmelseskommissionerne. Disse bliver fornuftigvis først nedsat, efter at selve Indlemmelseskravet er prøvet i Ministeriet og faktisk i Principet godkendt af Ministeren, hvad der ogsaa er givet bestemt Udtryk for i den foran nævnte Skrivelse. Det samme Mindretals (Venstre) Bemærkninger om, at en Tvangsindlemmelse i Henhold til § 5 kun bør finde Sted, naar det skønnes paakrævet af Ministeriet, er en saa selvfølgelig Ting, at det maa synes os urimeligt overhovedet at gøre Bemærkninger derom, medmindre man tilsigter helt at hindre de saakaldte Tvangsindlemmelser; men tilsigtes noget saadant, er Indlemmelsesloven jo til ingen Nytte.

Et *andet Mindretal* bestaaende af Venstres Medlemmer (Elmquist, Aksel Jensen, N. P. Jensen, Søren P. Larsen og Laurssen) ønsker at præcisere, at det heretter maa anses for at være en Selvfølge, at Kommissionen kan forlange alle fornødne Oplysninger af de interesserede Parter til Belysning af hele Sagen, saaledes at Kommissionens Arbejde og Indstilling kan bygges paa et saa nøje Kendskab til de Forhold og de Interesser, der knytter sig til Sagen, som det er muligt at fremskaffe. Herved bliver Kommissionens Medlemmer i Stand til i det Omfang, hvori det skønnes ønskeligt, at fremsætte deres Syn paa hele Indlemmelses-spørgsmaalet.

Endvidere er der i Udvalget rejst Spørgsmaalet om Rækkevidden af Lovens § 5, 2det Stykke.

I den forannævnte Skrivelse af 18. Februar 1928 (Bilaget) oplyser Indenrigsministeren, at Bestemmelsen heri formelt kun har været anvendt en enkelt Gang.

Da § 5 i Loven imidlertid aabner Adgang til gennem Brug af denne Paragraf at foretage Indlemmelser i Bykommuner mod Befolkningens Villie, ønsker det nævnte Mindretal at gøre opmærksom paa, at dets Opfattelse af Lovens § 5 er denne, at den kun bør benyttes i ganske særlige Tilfælde, f. Eks. hvor der lægges Hindringer i Vejen for en Købstads Udvikling, eller hvor den ene Kommune bebyrder den anden med ekstraordinære Udgifter til Skolevæsen, social Forsorg eller lignende.

Mindretallet mener saaledes, at der maa være ganske særlige Forhold til Stede, før en Tvangsindlemmelse bør foretages, da en saadan Tvangsindlemmelse er stridende mod Nutidens Krav og Ønske om Selvbestemmelsesret.

Da Ministeren har givet sin Tilslutning til den Opfattelse, som Venstres Medlemmer foran har ønsket at præcisere, og da Ministeren, som nævnt, har bebudet en Revision af hele Loven, har Venstres Medlemmer ikke i Udvalget stillet Ændringsforslag, men kun ønsket at præcisere sin Opfattelse af disse Punkter i Loven.

Et *trede Mindretal* (Ole Bjørn Kraft, Christmas Møller og C. J. F. Sven) kan tiltræde Lovforslaget i den forelagte Skikkelse; Mindretallet forbeholder sig nærmere i Salen at motivere sin Stilling.

Et *fjerde Mindretal* (Ferdinand Nielsen) tiltræder Lovforslaget, fordi Mindretallet betragter det som et Fremskridt overfor nye Indlemmelsessager. Ligesom det radikale Venstres Medlemmer i Landstinget gaar Mindretallet med ud fra den Forudsætning, at Lovforslaget ikke vil blive en Hindring for en gammel Indlemmelsessags Afslutning. Indenrigsministeren har udtalt baade i Landstinget og i Folketinget, at han ikke ønskede at medvirke til en